

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 28 Lutego v. s. 1819 roku.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 27 godz. 3 z polu.	27 cal. 3, 5 lin.	- 4, stopn.	Półno. Zacho.	Wypogodzone
	- 27 godz. 9 wiecz.	27 - 5, 2 -	- 7, 75 -	- - - - -	- - - - -
	- 28 godz. 6 z rana	26 - 3, 9 -	- 6, 5 -	Wachodni s.	Śnieg

WŁOCHY.

Wielki Xiążę Rossyyski *Michał* przybył dnia 5 lutego z *Florencyi* do *Rzymu*, i stanął u Pana *Italińskiego* Posła Rossyyskiego. Nazajutrz odwiedził *Oyca ś.*, który go jak najuprzeczniej przyjął.

Dla naprawienia wielkiej kopuły kościoła *ś. Piotra* w *Rzymie*, wezwano zewsząd najsławniejszych artystów do roboty mżaiko-wey.

Po piękney pogodzie, nastaly w *Rzymie* ulewę z wichrami i grzmotami. Naywiększa burza była w nocy z dnia 31 stycznia na 1 lutego. Piorun uderzył w dom jeneralnego sekretarza izby skarbowey; zostawił ślady w kilku pokojach, lecz nikogo z ludzi nie zabił. Rzeka *Tyber* wezbrała, i przy brzegach dało się uczuć trzęsienie ziemi.

W królestwie Neapolitańskim są 3 instytutu, gdzie się uczą woyskowi. W jednym kształcą się officerowie inżynierów, artyleryi i głównego sztabu; w drugim, officerowie pułkowi; a w trzecim, podofficerowie i żołnierze.

Układ między dworem Neapolitańskim i Papięzkim względem użycia wspólnie dzielnych środków na wytepienie rozbojników, przedłużono jeszcze na 4 miesiące.

Były *Hospodar* Włoszczyzny bawi teraz z rodziną swoją i dworem w *Genui*, gdzie niejaki czas a przynajmniej przez zimę, zabawię myśli.

Pani *Catalani* była w młodości swojej przeznaczoną na zakonnicę w *Senigaglii*, w kraju Papięzkim: Biskup tameczny uznawszy, iż to jest zgorszeniem, aby w chorze zakonnice młoda śpiewaczka odbierała od licznych słuchaczy większe, aniżeli iey siostry, pochwały, postarał się, że jey do klasztoru nie przyjęto.

N I D E R L A N D Y.

Z *Bruzelli* dnia 14 lutego.

Wychodzący tu dziennik, *Prawdziwy Liberalista*, umieścił list do wydawcy jego, pisany z *Paryża* pod d. 10 b. m., wyrażono w nim: „Poznała dziś Izba deputowanych we Francyi, iż prawo przyymowania prośb było bardzo pozornym na dawniejszych posiedzeniach. Ustało przywoływanie do porządku dziennego, przeciwne wszelkim zanoszonym skargom, a tak publiczna wolność stanowcze nad ministrami odniosła zwycięztwo. Jeśli tak dłużej rzeczy potrąwają, Francuzi wskazawszy drogę do chwa-

ły, dadzą jeszcze naukę niepodległości. Nic bowiem nie masz śmieszniejszego nad mniemane zgromadzenie narodowe, któreby tylko pochwalało przywidzenia władzy i upoważniało uciski. Nie chcą Francuzi zamieniać wolności na swawolę; lecz razem nie pozwolą, aby władza stawiała się tyranją.”

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 15 lutego. Pogłoska o mającym nastąpić mianowaniu nowych Parów, trwa ciągle. Zapewniają, że do godności tey przeznaczeni są PP. *Pasquier* i *Lainé*, oraz wielu znakomitych jeneraków, i Marszałkowie *Lefebvre*, *Suchet*, *Mortier*, *Davoust* i *Jourdan*.

Jenerał porucznik *Maison*, Par Francyi, gubernator 8ey dywizyi woyskowej (*Marsyllia*), mianowany został, na miejsce zmarłego Marszałka *Perignon*, gubernatorem 1szey dywizyi.

Hrabia *Bouthillier* mianowany być ma ministrem pełnomocnym przy dworze brezylijskim.

Xiążę *Cambaceres* wyjedzie wkrótce do *Bruzelli*, jak mówią, dla wyprzedania dóbr swoich w Belgjach, zkąd się potem uda do *Spaa*, a powróci do *Paryża* w miesiącu wrześniu.

Hrabia *Regnault de St Jean d'Angely*, którego zdrowie mocno jest osłabione, miał otrzymać wolność powrócenia do Francyi.

Spodziewają się, że Pan *Benjamin Constant* wybrany będzie deputowanym z departamentu *Sarthe*.

Całkowita summa z subskrybcyi dla *Pola Schronienia*, we Francyi zebrana, wynosi do 70,000 fr.

Odwolują teraz ogłoszoną w niektórych gazetach wiadomość o chorobie Króla neapolitańskiego, o śmierci Papięza i infantki hiszpańskiej, *Ludwiki*, Xiężny *Łukieskiej*, byłey królowey *Hetruryi*.

Rząd postanowił doprowadzić do skutku dawniejszy plan swój założenia w *Senegalu* kolonii, w której uprawa płodów podzwrotnikowych troskliwie ma być prowadzona. Obiecują sobie szczególniey sowitego zbioru bawelny i indigo.

Paryż, dnia 17 lutego. Zdrowie Króla znacznie się polepsza. Ostatnie jego cierpienia podagry były tak wielkie, że lekarze zalecili, ażeby, dla mocyi na krześle z kołkami po pokojach pałacu *Tuilleries* wozic się kazał,

Xiężna *Berry* ma być w stanie poważnym.

Powiadają, że wielka nastąpi odmiana w radzie stanu, a szczególniej względem zmniejszenia płacy i wpływu. — Ze zniesionego ministerjum policyi oddalono 40 urzędników, którzy teraz bez miejsca zostają. Dawniejszą pensją pobierać będą do 1go maja.

Xiężę *Choiseul* mianowany jest generał majorem gwardyi narodowej paryzkiej.

Na posiedzeniach izby ukazali się dnia 15 i 16 ministrowie. Minister skarbu złożył dnia 15 rachunki z lat 1815, 1816, 1817 i 1818, które złożenie budżetu poprzedzać powinny. W roku 1815 było wydatku 798,590,869 fr., w 1816 roku 896,707,205, w 1817 roku 1,039,810,583, a w 1818 roku 1,154,649,350 fr. W ogóle 3,889,758,007 fr. Drugi projekt ministra skarbu zmierza do ułatwienia cyrkulacyi papierów dochodowych, i wypłacania ich także po departamentach za pomocą inskrybicyi departamentowych. — Dnia 16, po ukończeniu w d. 15 rozpraw w rzeczy nowego roku skarbowego, projekt ten był jeszcze raz odczytany, i nakoniec 132 głosami przeciw 100 przyjęty został.

Na posiedzeniu dnia 15 mówił na ostatku strażnik pieczęci z zapalem o prawie skarbowym, i zakończył temi słowy: „Zostaje mi jeszcze dopełnić smutney powinności i w imieniu własnem i kolegów moich odeprzeć zelżywe obwinienia. Twierdzono, że ministerjum rzuca ziarno niezgody między gwardyą i wojskiem, że sprzyja lichwie wexlarskiej, usiłuje rozszerzać obawę w narodzie, ażeby dóść do arbitralności i despotyzmu. Oświadczam zarzuty te za fałszywe i czerniące. Wiecie WPanowie, że nie tak się rzeczy mają. Ministerjum, dalekie od rzucania ziarna niezgody między gwardyą i wojskiem, utrzymywało i utrzymywać będzie nadal powagę prawa, ścisłą karność i posłuszeństwo rozkazom królewskim. (oklaski). Nie, ministerjum nie sprzyja lichwiarstwu wexlarskiemu; wie tylko w jakich ręku położyć może ufność własną i publiczną; i to jest jedynym środkiem, którego używa do przywrócenia kredytu publicznego. Nie, ministerjum nie usiłuje klócić narodu; nie dacie temu wiary WPanowie; nie możecie obwiniać ministerjum o arbitralne postępowanie, i naruszanie wolności, o którym tu tak głośno rozprawiano. Wiadomo, że najgorętszym życzeniem naszym, najpierwszym obowiązkiem, przedmiotem wszystkich naszych usiłowań jest, zagoić prędko rany, które były skutkiem szkodliwego wpływu. (Tu dały się słyszeć ciągle oklaski na stronie lewej i od środka). Natrafiamy na trudności, ale potrafimy je przezwyciężyć.”

Xiężę *de Poix*, gubernator wersalski, umarł przeszley nocy.

Wiechrabia *Berthier* uwolniony został ze służby, za to, że wymówił się od przyjęcia dowództwa wojskowego w departamencie *Correze*.

W *Avignon* miały zayść zaburzenia, a nawet krew płynąć miała.

(z *Korr. hamb.*) Między osobami, które temi dniami uszanowanie swoje Królowi złożyły, znajdował się i Xiężę *Talleyrand*.

Pan *Boinwillers* złożył Królowi dzieło, w którym, jak *Monitor* wyraża, wszystkie trudności języka francuzkiego są rozwiązane.

Pan *Cailliaud*, młody Francuz, który przez lat 4 w *Egipcie*, *Nubii* i t. d. podróżował, i

który w bliskości morza czerwonego stare zapadle miasto odkrył, przybył do Marsylii. W bliskości owego miasta znalazł także bogatą minę szmaragdową, którą terazniejszy wice-król egipski dokładniej rozpoznać zalecił.

Niedawno dwie osoby dworu, tak się w sprzeczce swey zapomniały, że w obecności królewskiej głupcami się przezywały. „N. Panie, rzekł P. *Beugnot*, który słuchał ich rozmowy, jest to metoda wzajemnego uczenia się.”

HISZPANIJA

Z *Madrytu* dnia 28 stycznia.

Inkwizycya ś. zakazała w kraju naszym dzieła w 4ch tomach pod napisem: *Przybycie Messyasza z chwałą i okazatością*, przez *J. Jozefata Ben-Ezra*. Ktoby to dzieło przedawał, czytał lub miał u siebie, bądź drukowane, bądź pisane w jakimkolwiek języku, będzie wyklęty i zapłaci 200 dukatów kary pieniężney.

Słychać, iż Król nasz weydzie trzeci raz w związek małżeński; wznawia się także pogłoska o przybyciu Xięcia *Wellingtona* do *Madrytu*, gdzie będzie pośrednikiem między Hiszpaniją i jej osadami.

Po wysłaniu 4ch okrętów na wsparcie wice-króla w *Peru*, zdaje się, iż wielka wyprawa w *Kadyxie* nie tak prędko wywdzie pod żagle; wspomniane bowiem okręty były nacyelniejsze ze wszystkich, które do tej wyprawy przeznaczono.

TURCYA

Z *Stambułu* dnia 20 stycznia.

Król Francuzki przysłał wizerunek swój *Ma-grabiemu de la Riviere* Posłowi swojemu przy dworze tutejszym. Odębrawszy go Posel, dał wielką ucztę po odprawionem wprzód nabożeństwie.

Ogłoszono tu, iż po pokonaniu *Wehabitów*, pielgrzymi mogą się bezpiecznie udawać do *Mekki*, a uboższym ofiarowano pieniądze na drogę.

Listy z greckich posiadłości Porty donoszą: *Basza Ibrahim* odniósł bez wątpienia świetne zwycięztwo, ale rozbity korpus był tylko korpusem pojedynczym, również jak пойmany z rodziną swoją *Abdallah* jest tylko jednym z naczelników *Wehabitów*. Na czele narodu stoi wysoce poważana, piękna i odważna, tylko 22 lat wieku mająca, córka zmarłego *Wehabi*, od którego ludźl to imie przyjęły. Twierdzą nawet, że od niey tylko zależało przyjęcie ręki syna wicekróla, ale dumna ta dziewica odrzuciła propozycyą.

CHINY

Przed niejakim czasem Cesarz Chiński złożył z urzędu pierwszego ministra *Sang Tajin*, za to, iż mu nie radził odwiedzić grobu przodków, i oświadczył, że panujące wówczas morrowe powietrze było skutkiem tego przedsięwzięcia Monarchy. Po czytano to oboje za wielkie nieposłuszeństwo rozkazom Jego Cesarzkiej Mości, i wypadło go koniecznie ukarać. Wyszedł więc rozkaz, aby minister złożył urząd, pozwolono mu tylko nosić guzik 6tej klasy. Posłano go oraz na wygnanie do 8 sztandarów tulających się pastrzy w *Chahaurb*. Nazwisko jego atoli pozostało na liście Ministrów, bo gdy przez 8 lat żadnego Jędu nie pełni, może mieć nadzieję powrócenia do swego urzędu.

Wilno dnia 28 Lutego 1819 roku.

O g ł o s z e n i a.

1. Kommissya Sądowa Edukacyjna Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej obwieszcza JW. Jana Zakrzewskiego b. Marsz. Pttu Taraszczań. wsi Krupy, Boratyna, Boratynka, Stawek w Powiecie Łuchim: JW. Krzysztofa Miaskowskiego b. Marsz. Pttu Włodzim. ord. s. Stanisława kaw. wsi Pieczychwost w Pcie Włodzim. sukcesorów niegdy JW. Dominika Czackiego b. Marsz. Pttu Łuck. wsi Myszowa w Pcie Włodzim. dziedziców: sukcesorów JW. Franciszka Ledochowskiego Wwdy Czerniechow., w Królestwie Polskim n mieszkających, przez Gazetę Kuryera Litew. i za pośrednictwem Kommissyi Rządowej sprawiedliwości Królestwa Polskiego, na które ręce obwieszczenie do tychże sukcesorów JW. Ledochowskiego W. C. przyłącza się obwieszczających się sukcesorów JW. Tomasza Ostrowskiego Wojewody Prezesa Senatu Królestwa Polskiego i kawalera, dóbr Tetyjowa w Pcie Taraszczańskim dziedziców: oraz plenipotentą funduszu edukacyjnego. Dekret Sądu swego 1818 roku d. 25 8bra N. 2400 na podaną przez W. Leona Kobioskiego prośbę w imieniu sukcesorów JW. Tomasza Hrabiego Ostrowskiego Wojewody Prezesa Senatu Królestwa Polskiego i kawalera przeciwko funduszu edukacyjnego, przez którą ciż sukcesorowie JW. Ostrowskiego donosząc, że Sukcesorowie JW. Franciszka Ledochowskiego Wojewody Czerniechowskiego, JW. Antoni i Stanisław Ledochowscy, sprzedając 1792 r. klucz Tetyjowski na Ukrainie położony, JW. Tomaszowi Ostrowskiemu Podskar. nadwor. koron. przekazali mu do tymczasowej opłaty procentow. różne summy swych kredytorow zł. 182,750 wynoszące, na oddzielnym kluczu Krupieckim w tę sprzedaż niewchodzącym hypotekowane, od których procent JW. Ostrowski bez uchybienia, zawsze zaspokajał, w r. zaś 1800 JW. Antoni Ledochowski właściciel swej i nabywca braterskiej schedy, przy sprzedaży dóbr Krupy JW. Janowi Zakrzewskiemu summe zł. 182,750 wyz rzezona, z Tetyjowa cofnął, i do właściwej hypoteki Krupieckiej przywiązał, a odebranie takowejże summy od JW. Ostrowskiego sobie zachował, którą summe zł. 182,750 na rzecz JW. Ledochowskiego w zupełności wypłacił, i kwit ogólny z zaspokojenia onej 1800 r. d. 8 lutego w Tetyjowie, od W. Ignacego Zielińskiego pełnomocnika JW. Ledochowskiego otrzymał; kiedy JW. Ledochowscy sprzedażą Krupy, wyzuli się z posiadłości ostatecznej w tutejszym kraju, a JW. Tomasz Hrabia Ostrowski Wojewoda prezes Senatu, przed ustanowieniem kommissyi Edukacyjnej ciągle w Warszawie, aż do d. 5 lutego 1817 r. czasu swej śmierci zamieszkały, piastowaniem wysokich urzędow zajęty, nie mógł pa trzeć na zły stan swego Ukraińskiego archiwum, do którego po śmierci pełnomocnika W. Wojciecha Tarkowskiego przywiezione zostało, wówczas wskrzeszony fundusz Edukacyjny ogłosił i podniósł do nabywcow dóbr od JW. Ledochowskich dwie pretensye, pierwszą o summe zł. 30,000 Jezuitom Lwowskim, drugą o summe zł. 40,000 z większej summy zł. 80,000 pochodzącą Jezuitom Łuchim, przez niegdy JW. Franciszka Ledochowskiego winne, popart je processem, i sprawy te do kommissyi niniejszej wytoczyły się. Przypadek zdarzył, że kwit nie raz rzezony, zgłodzenie całkowitego długu za kupno Tetyjow-szczyzny dla JW. Ostrowskiego stanowiący, na Ukrainie zaginął. Rezygnacya Krupy, jasnie okazywała fundusz JW. Ledochowskich zł.

182750 u JW. Hrabiego Ostrowskiego będący, a zawieruszenie kwitu przecinało możność przekonania, że ta summa zapłacona została JW. Ledochowski i srodka w tamtym czasie nie było do obrony, stąd kommissya niniejsza Edukacyjna, nie mogąc zgadywać przypadków zakrytych, w myśl dowodow, jakie w tę porę widziała, dekretem d. 8 listopada 1815 r. (N. 1826) postanowiła, aby JW. Tomasz Hrabia Ostrowski summe zł. 30,000 z procentem tyleż wynoszącym z summy 182750 zł. jako funduszu JW. Ledochowskich u siebie mianego zapłacił. Po objęciu przez W. Leona Kobierskiego podającego prośbę interesow prawnych, po zapadłym w sprawie drugiej o summe zł. 40,000 dekrete Communicationis, końcem przygotowania papierow do komunikacyi, po zapytaniu w Tetyjowie o archiwum i odebraney odpowiedzi, że po śmierci Turkowskiego plenipotentą wręczono drugiemu interessa, tymczasem papiery prawne bez dozorczy w różne strony rozrzucone zostały, i że z tego powodu szukanie kwitu wyz rzezzonego z rozkazu dziedzica, bezskutecznie kontynuuje się, przy pilnem badaniu gdzieby i u kogo mogły się znajdować jakiegokolwiek papiery, tenże W. Kobierski między zebranymi papierami tenże sam kwit w oryginale znalazł, a dla ugruntowania wiary na rzetelne jego po dekrete kommissyynym znalezienie przysięgę manifestem przed aktami Ziemskimi Krzemienieckimi (1816 r. dnia 27 września) zaraz zanniesionym wykonać, oświadczył. Wydarzenie niespodziewane, zmieniło postać rzeczy i skutkowało, że nadzieję zyskania w sprawie b. summe zł. 40,000 podobnego pierwszemu wyrokowi, i mniemany fundusz JW. Ledochowskich zł. 181750 u JW. Ostrowskich jakoby exystujący, ze szczerem przed kwitem upadły i wyrok kommissyi niniejszym 1818 r. d. 17 maja (N. 2504) rapisanym, płacenie zł. 40,000 z procentem tyleż składującym, już nie do JW. Ostrowskich, lecz do nayoźniejszego nabywcy dóbr JW. Zakrzewskiego sprostował, temu zaś wolne zyskanie u prawodawców zastrzeżł. Ten wyrok sprawił, że JW. Hrabowie Ostrowscy aż nadto przeświadczeni o swojej niewinności, słuszne powody swego żądania przynieśli, stosownie do konstytucyi roku 1768 o nowo wynalezionych dowodach, dozwalającej stronie wynajdującej po dekrete dokument rzecz stanowiący, do tegoż sądu gdzie dekret wypadł, ex vi noviter reperti przychodzić, a po rozważeniu przez Sąd, czyli dokument wynaleziony, rem evincit, a jeżeli evincit, tedy wynajdującego do przysięgi na to, jako istotnie po dekrete dokument znaleziony dopuścić, i rzecz o którą idzie na nowo rozwiązać. Kwit broniący dłużnika od płacenia summy jest rzecz stanowiący, którego gdy wyrok kommissyi r. 1818 d. 17 maja zapadły, sprawę ex Communicatis rozsądząc ważność kwitu przez odestanie pretensyi o zł. 40,000 do JW. Zakrzewskiego utrzymał, jest zatem dokumentem stanowczym w rzeczy, pozostaje tylko, aby znalezienie tego kwitu po dekrete, przysięgą urzetełnionem zostało, na mocy konstytucyi 1768 r. w xiędze 7 na karcie 678 i dekrete sądu swego 1818 r. d. 17 maja żądali kwitu z summy zł. 182750 w górze wspomnionego, za dokument rem evincens uznania, czyli raczej za wyrokowaną jego ważność, powtórzenia, wynajdującego tenże kwit do przysięgi manifestem oświadczonej w myśl prawa dopuszczenia, a po wykonaney przysiędze wyrok kommissyi d. 8 listopada 1815 r. zapadły podniosłszy, sukcesorów, niegdy JW. Tomasza Hrabiego Ostrowskiego jako nie mających u siebie żadnego funduszu JW.

Ledochowskich, i nie im nie winnych, od płacenia suumy zł. 30,000 z procentem drugie tyle wynoszącym przez dekret tenże przysądzonej na zawsze uwolnienia, albo że JWW. Hrabiowie Ostrowscy od d. 8 lutego 1800 r. żadney własności JWW. Ledochowskich za kupno Tetyjowszczyzny, z której by fundusz Edukacyyny summy zł. 30,000, z procentem poszukiwać mógł, u siebie nie mają, zadeklarowania. Z strony zaś funduszu Edukacyynego okazywano, iż dekret komisji niniejszey 1815 r. d. 8 listopada N. 1826 na rzecz funduszu edukacyynego kapitału zł. 30,000 po Xiężach Jezuitach Lwowskich z procentem drugie tyle wynoszącym czyli zł. 60,000 z skrypcu 1766 r. w środę po święcie śś. Fabiana i Sebastjana w Grodzie Lwowskim przez JW. Franciszka Ledochowskiego Starostę Włodzimirskiego późniey Wojewodę Czerniechowskiego rozbiorowanego, od JW. niegdy Tomasza Hrabiego Ostrowskiego Senatora Wojewody Prezesa Senatu Królestwa Polskiego dziedzica miasta Tetyjowa w Powiecie Taraszczań. przysądżający, przy bytności JW. Jana Zakrzewskiego Mar. Pttu. Teraszcz. successorow Dominika Czackiego Mar. Powiatu. Łuck. i JW. Krzysztofa Miaskowskiego b. Mar. Pttu. Włodzimir. zapadły, jako dekret ultima instantie, konstytucyami 1775, 1776, 1795 r. i ukazem imiennym 1807 r. d. 21 grud. w nieporuszonej mocy zachowany, pod żadnym pozorem z swej powagi cofniętym i przeistoczonym być nie może, zwłaszcza że uczreźdzenie w punkcie 130, statut koronny 1496 r. w Herburcie na kar. 288 w xiędze 1 na kar. 250, rezolucya rady nieustającej 1778 r. d. 2 stycznia N. 4 w xiędze 1 na kar. 18 dekretow w tym Sądzie gdzie zapadły przeistaczać zabrania, JWW. Ostrowscy obowiązani tymże dekretem albo summe zł. 60,000 po XX Jezuitach Lwows. dla funduszu Edukacyynego opłacić albo też summe na dobrach swych z obowiązkiem opłacania procentu szóstego ubezpieczyć, wstępują w prawa funduszowi Edukacyynemu służące i drogą należney dla siebie ewikcyi, którą imi dekret Sądu swego 1818 r. d. 17 maja N. 2504 dla nieznaledzenia funduszu JWW. Ledochowskich u JWW. Ostrowskich na Tetyjowie, do JW. Jana Zakrzewskiego Mar. Pttu. Teraszcz. naypóźniey wsie Krupę, Boratyn, Boratynek, Stawki w Pcie Łuckim od JW. Antoniego Ledochowskiego Wojewodzica Czerniechowskiego nabywającego otworzył, i sprostował, odzyskiwać nie zaprzeczone mają prawo; postanowił, potrzebnem być przypozwanie successorow JW. Franciszka Ledochowskiego Wojewody Czer. oraz dziedzicow dobr Pieczychwost, Krupy, tudzież wszystkich w poprzedniczy dekret Sądu swego 1815 r. d. 8 listopada N. 1826 wchodzących na przyszłą Sądow swych kadencyą, a to przez fundusz Edukacyynny, komisya na żądanie plenipotenta Edukacyynego i na skutek dekretu Sądu swego 1818 r. d. 24 października N. 2400 strony wyżey rzeczzone obwieszcza, i na stawienie się tychże, przyniesienie dowodow i na odpowiedź dzień 1 maja 1819 r. pod rygorem w ordynacyi Sądu swego założonym naznacza. Dan w Krzemieńcu dnia 10 lutego 1819 r. (podp.) Maksymilian Xiężę Jabłonowski
Kommissarz S. Ed.
Pisarz Rudzki.

1. Nasiona krajowe i zagraniczne, tudzież rośliny na rabaty kwiatowe i do dzikiey promenady, na wołoszczyzny różne do kuchni i na wysadzenie klumbow, okrycie altan służące, oraz drzewa fruktowe w różnych gatunkach i nasiona kwiatowe paczkami i wazonami kwiaty są do przedania u Imć Pana Umińskiego w domie pod N. 853, za Wileńską bramą.

1. Dla poparcia apelacyi (którey termin

dnia 11 marca kończy się) od dekretu Magistratu Wileń. nastalego w roku 1819 Januaryi 29 w sprawie z Starozakonnym Kastryelem Ickowiczem Kowieńskim i Rywką Hirszówną, wzywam Starozakon. Eliasza Josielowicza mieszkańca Uciańskiego. 1819 febr. dnia 27.

Jędrzey Jastrzębski Adw. Subsel. Wileń.

1. Kamienica na Szklanney ulicy pod N. 225, należąca do arcy bractwa Rozańcowego exystującego przy kościele XX. Dominikanów ś. Ducha, wypuszcza się przez licytacya w trzyletnią arendę. Przeznaczają się terminy, pierwszy 28 februaryi, drugi 10 marca, a trzeci ostateczny 17 marca. Życzący zatem takową kamienicę w trzyletnią dzierżawę nabydź zechcą przybywać do klasztoru XX. Dominikanów ś. Ducha, do celi X. Promorora o drugiej godzinie po południu na wyż wyznaczony terminy. Roku 1819 dnia 26 miesiąca februaryi. X. Kazimierz Czapołowicz Promotor.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2. Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż na skutek nadesłaney od Wileńskiej Skarbowey Izby, z dnia 14 oktobra, do tuteyszego gubernialnego Rządu, komunikacyi, wszystkim tuteyszey gubernii mieszkańcom obwieszcza się: iżby życzący licytować, na odbywających się targach w tuteyszey Skarbowey Izbie, na podrady i dostawki, przedstawiali na domy świadectwa, z wyszczególnieniem w nich wszystkich wiadomości, w Ukazie Rządzącego Senatu z dnia 30 apryla 1816 roku przepisanych, to jest: iżby taxę domow opierać nieinaczej, jak na obliczeniu niepalnego materiału, dodając do tego jeszcze korzyści miejscowego położenia, przychod pobierany z domu, i tak daley; gdyż Izba bez takowych wiadomości na domy ewikcyi przyjmować i do podradow dopuszczać niebędzie. Januaryi 30 dnia 1819 roku.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

2. Kamienicą na zaułku Rudnickim pod N. 307 w exdywizyi Srednickiey Starozakonnym Fromie Gierlandowey, i Simsonowi Abramowiczowi wydzielona, za nieopłacenie poszlin Monarszych, przez Opiekę Szlachecką Pttu Wileń., podpisującemu oddano w administracyą, jest do zaarędowania, życzący takową kamienicę całą lub w części zaarędować, raczą się w każdym czasie, zgłosić do podpisującego, w własnym domu na ulicy Zamkowej pod N. 108 mieszkającego. Jerzy Gutt.

Zaczawszy od Poniedziałku to jest dnia 17go t. m. i w dni następne, będą się przez publiczną licytacyę w domu W. Karola Szwarca na Zamkowej ulicy pod Nrem 75, rozmaite towary wyprzedawać. Jako to: porcelana, fajans, szkło angielskie, zegarki złote i srebrne, brylanty, i koronki, instrumenta muzyczne, rozmaitego gatunku, kupfersztychy, malowidła, różne kosztowne rzeczy do damskiego ubioru służące, etc. Która licytacya w każdy dzień ma się zaczynać o godzinie 10 przed południem, a trwać do 12, po południu zaś od 2 do wieczora.

Karol Szwarze.

3. Wyjeżdża do Prus grodzieńskiej Gubernii słonimskiego powiatu mieszkaniec miasta Słonima starozakonny Wólf Jankielowicz Meczyk.